

pärgadel leiti füll, nõnda kui meesterahval, oma täielised liigfääksed, liigmütsid ja lügpärjad kõrwas, kus neist midagi tulu ei tulnud, waid üsna riide-raiskamine oli; aga seeliku riidega oldi wåga kitsikud. Uendaja mees läks seelikud kiilutükide läbi alt laiemaks teha, et sammu ei saanud kinnitama, ja läkitas neid turule, kus faunis hulg ostiti ja mitmes kohas aripääwaselks riideks pruugiti, sest et alt laiemad seelikud sammule hõlpu tegid. Pühapääwa seelikud, mis wanast juba ise rätsepid õmmelnud, jäid kitsaks kui ennegi. Ehk füll naisterahval laiemate seelikute läbi faunis hõlpus töö juures töüs, siiski usun ma, et wåhe neist seda moondamist märska. Nüüd wõeti nõuks, üleliigseid püksireisi ja kuubede waruksid wähendama hakata. Juba faunis tük aega enne seda, kui meie mees tööle läks, oli üks wana kawal rätsep Tuisulas elanud, kes rahwale mõne paari ilma liigreietä püksa teinud, mis praegu veel mõnes kohas leiti ja mõnest nooremast rätsepist õmmeldi. Aga waruksid ei usaldanud aus wanamees kusfil wähendada, niisama wåhe riideid laiemaks teha, kus naad sehale kitsad olid. Ta õmbles mõne nupu ja haagikese üleliiga kuubede külgi, mis seda pidid tähendama, kus riet pingumale tömmata ehk laiemaks lasta. Se oli üks poolik riete parandamine. Sellepäraast oli se ülemal nimetatud Walgelane, kes suusjona ja kirjade läbi Tuisulastele õpetust püüdis anda, ammetmeeste kasuks ühe tulusa raamatu wåljaannud, kus sees rätsepad, rätsepid ja kingsepad õpelust saiwad, kuda naad oma tööd

pidid tegema. Kujudega leiti föik etetähendatud, kuda iga rüde tük seha järel pidi passitud saama. Mende piltide järel laskis wõeralt maalt tagasitulnud Tuisula poeg meeste ja naisterahwa kuubesi ja fampsuid õmmelda, kus enam ei leitud kui faks warust, niisamuti hulga kahereielisi meeste püksa, mis sügise foormakaupa tutule saadeti. — Mõni ostja lohkus eestotsalt, kui kue ja pükste külles enam ei leidnud kui faks käist ja faks reit, pani siiski nalja pärast katseks selga ja tundis peagi, kuda liigtükide puudus rietele wiga ei teinud. Pealegi pandi aega mõõda tähel, et uutel kuubedel palju laiemad õlmad, rinnatükid ja faeluksed olid, misga külmal aaval igapidi seha paremine wõiks fatta, kui endiste neljawaruste kuubedega. Reed Tuisulased, kellel silmataatmine alles õpimata asi olnud, ei pannud uendust kuubede külles kogoniist' tähel. Ja kui mõned iljemine kogemata niisugust puudust kue ja püksi külles nägid, mõtlesid nemad: kes teab, kus ma aiamulgust ülestades püksi liigreie olen kautanud! Sest pole tööriidel suuremat wiga; kui aega mõõda ued püksid saan, kül siis rätsep paneb liigreied jälle sülge. Lühikesel aea pärast nähti mitmes paigas Tuisulas hoopis teine lugu. Hulgal inimestel olid ümmarguse ratastega wanfrid, kahe käiksega kued, kahereielised püksid, ühekordsed fübarad, teisite seatud adrab ja üheteraga leikamise riistad, ehk füll suurem osa kindlast' wana moodi tehtud rietest ja tööriistadest kinnipidas. Mõned nooremad ammetmehed halasid siin ja seal uutwärki riideid ja majariistu walmistama;